

UCHWAŁA Nr
Rady Miejskiej Wodzisławia Śląskiego
z dnia 2010 roku

w sprawie:

1. Określenia szczegółowych zasad, sposobu i trybu umarzania, odraczania lub rozkładania na raty spłaty należności pieniężnych przypadających Miastu Wodzisław Śląski **lub** jego jednostkom podległym, mających charakter cywilnoprawny, oraz określenia warunków dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną, a także wskazania organów i osób uprawnionych do udzielania tych ulg.
2. Postanowienia o stosowaniu z urzędu ulgi **umarzania** należności pieniężnych przypadających Miastu Wodzisław Śląski **lub** jego jednostkom podległym, mających charakter cywilnoprawny, w przypadku wystąpienia okoliczności wymienionych w art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 roku o finansach publicznych.

Na podstawie art. 59 ust. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 roku o finansach publicznych (Dz.U.Nr 157, poz. 1240) oraz art. 18 ust 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tj. Dz.U. z 2001 roku, Nr 142, poz. 1591 z późn. zmianami)

Rada Miejska Wodzisławia Śląskiego
uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Uchwała określa szczegółowe zasady, sposób i tryb umarzania, odraczania lub rozkładania na raty spłaty należności pieniężnych przypadających Miastu Wodzisław Śląski **lub** jego jednostkom podległym, mających charakter cywilnoprawny, (zwanych dalej należnościami), wobec osób fizycznych, osób prawnych, a także jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej, zwanych dalej „dłużnikami”, warunki dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną, a także wskazuje organy i osoby uprawnione do udzielania tych ulg.
2. Postanawia się o stosowaniu z urzędu ulgi umarzania należności pieniężnych przypadających Miastu Wodzisław Śląski **lub** jego jednostkom podległym mających charakter cywilnoprawny (zwanych dalej należnościami), wobec osób fizycznych, osób prawnych, a także jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej, zwanych dalej „dłużnikami” w przypadku wystąpienia okoliczności wymienionych w art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 roku o finansach publicznych.
3. Pod pojęciem należności należy rozumieć należność główną wraz z odsetkami ustawowymi, a w przypadku zastrzeżenia odsetek umownych wraz z odsetkami umownymi oraz koszty dochodzenia należności, a jeżeli należność główna została zapłacona i pozostały do zapłacenia odsetki i koszty - sumy tych należności ubocznych.

§ 2.

1. Należności pieniężne, na wniosek dłużnika, mogą być umorzone w całości lub w części w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem dłużnika lub interesem publicznym, w szczególności jeżeli:
 - a) Sąd oddalił wniosek o ogłoszenie upadłości dłużnika lub umorzył postępowanie upadłościowe ze względu na to, że majątek dłużnika nie wystarcza nawet na zaspokojenie kosztów postępowania.
 - b) Należności nie ściągnięto w toku zakończonego postępowania likwidacyjnego lub upadłościowego.
 - c) Zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty wyższej od kosztów dochodzenia i egzekucji tej należności albo dwukrotne postępowanie egzekucyjne prowadzone w okresie 5 lat okazało się bezskuteczne.
 - d) Należność dłużnika nie przekracza kwoty 50,00zł., a przewidywany koszt jej dochodzenia w postępowaniu sądowym i egzekucyjnym byłby niewspółmiernie wysoki w stosunku do tej należności.
 - e) Ściągnięcie należności zagraża ważnym interesom dłużnika, a w szczególności jego egzystencji.
2. Podjęcie decyzji o umorzeniu należności musi być poprzedzone postępowaniem wyjaśniającym, które wykaże przynajmniej jedną z przesłanek umorzenia. Jeżeli złożone przez dłużnika dokumenty zawierają braki formalne lub wymagają uzupełnienia w celu oceny istnienia przesłanki do umorzenia należności należy dłużnika powiadomić o konieczności usunięcia braków w określonym terminie z pouczeniem, że nie wypełnienie tego warunku spowoduje pozostawienie sprawy bez rozpatrzenia. O pozostawieniu sprawy bez rozpatrzenia uprawniony do umorzenia należności podmiot zawiadamia dłużnika. Należność może być umorzona w całości lub w części, jeżeli zastosowanie innej ulgi przewidzianej w niniejszej uchwale jest niemożliwe lub niewystarczające.
3. Jeżeli umorzenie dotyczy części należności, w umowie (porozumieniu) oznacza się termin zapłaty pozostałej części należności. W razie niedotrzymania tego terminu umowa (porozumienie) wygasa.

§ 3

1. W przypadkach uzasadnionych ważnym interesem dłużnika lub interesem publicznym, na wniosek dłużnika, spłata całości lub części należności może być rozkładana na raty lub odroczone biorąc pod uwagę możliwości płatnicze dłużnika.
2. Podjęcie decyzji o odroczeniu lub rozłożeniu na raty spłaty należności musi być poprzedzone postępowaniem wyjaśniającym, które wykaże istnienie przesłanek do przyznania wnioskowanej ulgi. Jeżeli złożone przez dłużnika dokumenty zawierają braki formalne lub wymagają uzupełnienia w celu oceny istnienia przesłanki do przyznania wnioskowanej ulgi należy dłużnika powiadomić o konieczności usunięcia braków w określonym terminie z pouczeniem, że nie wypełnienie tego warunku spowoduje pozostawienie sprawy bez rozpatrzenia. O pozostawieniu sprawy bez rozpatrzenia uprawniony do przyznania ulgi podmiot zawiadamia dłużnika.
3. Rozłożenie na raty lub odroczenie terminu spłaty należności dokonuje się na okres nie dłuższy niż 18 miesięcy licząc od dnia uwzględnienia wniosku. W szczególności uzasadnionych przypadkach istnieje możliwość rozłożenia na raty lub odroczenia terminu spłaty należności na okres dłuższy niż 18 miesięcy i w ratach o odstępie dłuższym niż miesiąc.

4. Od należności w stosunku do których zastosowano ulgi w postaci odroczenia terminu płatności lub rozłożenia spłaty na raty nie nalicza się odsetek za zwłokę za okres od daty złożenia wniosku do upływu ustalonych terminów zapłaty.
5. Jeżeli w ustalonych terminach dłużnik nie dokonał spłaty odroczonej lub rozłożonej na raty należności, należność staje się natychmiast wymagalna wraz z odsetkami, w tym również z odsetkami, o których mowa w ust. 4.
6. W przypadku negatywnej decyzji w sprawie odroczenia lub rozłożenia na raty, odsetki liczone są w pełnej wysokości do dnia dokonania wpłaty. Bieg naliczania odsetek zostaje przerwany w okresie od dnia złożenia wniosku do dnia podjęcia decyzji przez uprawniony podmiot o odmowie przyznania ulgi.

§ 4

1. Od należności, których termin zapłaty odroczone lub których spłatę rozłożono na raty, pobiera się 50% zastrzeżonych w umowie odsetek umownych, a w przypadku braku ich zastrzeżenia 50% odsetek ustawowych.
2. Odsetki o których mowa w ust. 1 nalicza się od dnia następującego po upływie terminu płatności należności, lub od dnia następującego po dniu w którym złożono wniosek o przyznanie ulgi - w przypadku odroczenia lub rozłożenia na raty należności której upłynął termin zapłaty.
3. Odsetki o których mowa w ust. 1 wpłacane są w terminach płatności odroczone lub rozłożonych na raty należności.
4. Odsetki o których mowa w ust. 1 są naliczane za okres do dnia upływu odroczonego terminu płatności należności albo terminu zapłaty poszczególnych rat na jakie należność została rozłożona. Odsetki te naliczane są odrębnie od każdej raty przypadającej do zapłaty. Zapłata odroczonej lub rozłożonej na raty należności przed upływem terminu płatności nie stanowi podstawy do obniżenia wysokości odsetek o których mowa w ust. 1. Podstawy takiej nie stanowi również zapłata powyższych odsetek przed upływem terminu płatności.

§ 5

1. Należności mogą być umarzone w całości z urzędu, jeżeli:
 - a) osoba fizyczna – zmarła, nie pozostawiając żadnego majątku albo pozostawiła majątek niepodlegający egzekucji na podstawie odrębnych przepisów, albo pozostawiła przedmioty codziennego użytku domowego, których łączna wartość nie przekracza kwoty 6.000 zł;
 - b) osoba prawna – została wykreślona z właściwego rejestru osób prawnych przy jednoczesnym braku majątku, z którego można by egzekwować należność, a odpowiedzialność z tytułu należności nie przechodzi z mocy prawa na osoby trzecie;
 - c) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty wyższej od kosztów dochodzenia i egzekucji tej należności lub postępowanie egzekucyjne okazało się nieskuteczne;
 - d) jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej uległa likwidacji;
 - e) zachodzi ważny interes dłużnika lub interes publiczny.

§ 6

Do odpowiedzialności solidarnej za zobowiązania z tytułu należności, o których mowa w niniejszej uchwale stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego.

§ 7

1. Uprawnionymi do udzielania ulg o których mowa w § 2, § 3 i § 5 niniejszej uchwały są:
 - a) Prezydent Miasta Wodzisławia Śląskiego - w zakresie należności przypadających jednostce samorządu terytorialnego lub jednostce organizacyjnej jaką jest Urząd Miasta Wodzisławia Śląskiego - jeżeli wartość należności w dniu złożenia wniosku (w przypadku postępowań prowadzonych na wniosek dłużnika) lub w dniu umorzenia (w przypadku postępowań prowadzonych z urzędu) nie przekracza jednorazowo pięciokrotności kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę **określonego zgodnie z ustawą z dnia 10 października 2002 roku o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz.U.Nr 200, poz. 1679 ze zm).**
 - b) Kierownicy pozostałych jednostek organizacyjnych Miasta podległych jednostce samorządu terytorialnego w zakresie przypadających tym jednostkom należności, jeżeli wysokość tych należności w dniu złożenia wniosku (w przypadku postępowań prowadzonych na wniosek dłużnika) lub w dniu umorzenia (w przypadku postępowań prowadzonych z urzędu) nie przekracza jednorazowo trzykrotności kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę **określonego zgodnie z ustawą z dnia 10 października 2002 roku o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz.U.Nr 200, poz. 1679 ze zm).**
 - c) Prezydent Miasta Wodzisławia Śląskiego - w zakresie należności przypadających jednostce samorządu terytorialnego, jednostce organizacyjnej jaką jest Urząd Miasta Wodzisławia Śląskiego oraz pozostałych jednostek organizacyjnych miasta podległych jednostce samorządu terytorialnego - jeżeli wartość należności w dniu złożenia wniosku (w przypadku postępowań prowadzonych na wniosek dłużnika) lub w dniu umorzenia (w przypadku postępowań prowadzonych z urzędu) przekracza kwoty określone w lit. a i lit. b po uzyskaniu pozytywnej opinii komisji Rady Miejskiej Wodzisławia Śląskiego właściwej do spraw budżetu.
2. Kwoty należności od tego samego dłużnika wynikające z różnych tytułów nie ulegają kumulacji.

§ 8.

1. Umarzanie należności, a także udzielanie **innych** ulg w ich spłacie, o których mowa w niniejszej uchwale następuje w formie pisemnej na podstawie przepisów prawa cywilnego, w szczególności w drodze porozumienia (ugody) zawartego pomiędzy dłużnikiem a uprawnionym do udzielania ulgi podmiotem, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. W przypadkach, o których mowa w § 5 ust. 1 lit. a, b, d umorzenie należności następuje w formie jednostronnego oświadczenia woli podmiotu uprawnionego do udzielenia ulgi.

§ 9.

1. Udzielanie ulg w spłacie należności o których mowa w § 2 i § 3 niniejszej uchwały na wniosek dłużnika prowadzącego działalność gospodarczą może mieć miejsce jeżeli ulga nie stanowi pomocy publicznej lub stanowi pomoc de minimis - w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa Wspólnot Europejskich dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis.
2. Kierownicy podległych jednostek organizacyjnych miasta o których mowa w § 7 zobowiązani są do przedkładania Prezydentowi Miasta Wodzisławia Śląskiego sprawozdań finansowych dotyczących szczegółowego zakresu dokonanych umorzeń, rozłożeń na raty i odroczeń terminów płatności należności o których mowa w § 7 ust. 1 lit. b w okresach półrocznych wg stanu na dzień 30 czerwca i 31 grudnia w terminach dla złożenia półrocznego i rocznego sprawozdania budżetowego wg załącznika Nr 1 do niniejszej uchwały.

3. W przypadku gdy przyznana ulga stanowi pomoc de minimis kierownicy podległych jednostek organizacyjnych zobowiązani są dodatkowo do przekazywania Prezydentowi Miasta Wodzisławia Śląskiego sprawozdań o treści i formie o której mowa w przepisach w sprawie sprawozdań o udzielonej pomocy publicznej w terminie 15 dni przed terminami do złożenia sprawozdań określonymi w w/w przepisach.

§ 10

Traci moc uchwała Nr XLIV/438/06 Rady Miejskiej Wodzisławia Śląskiego z dnia 30 maja 2006 roku w sprawie określania szczegółowych zasad i trybu umarzania, odraczania lub rozkładania na raty należności pieniężnych Miasta Wodzisław Śląski i jego jednostek organizacyjnych do których nie stosuje się przepisów ustawy Ordynacja podatkowa oraz wskazania organów i osób do tego uprawnionych.

§ 11

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Wodzisławia Śląskiego.

§ 12

1. Uchwała wchodzi w życie **od dnia** **2010 roku.**
2. Uchwała podlega ogłoszeniu w dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego.

UZASADNIENIE

Uchwalona w dniu 27 sierpnia 2009 roku nowa ustawa o finansach publicznych (Dz.U.Nr 157, poz. 1240) oraz ustawa Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych (Dz.U.Nr 157, poz. 1241) wprowadziła zmiany dotyczące m.in. zasad udzielania ulg w spłacie zobowiązań co do których nie znajdują zastosowania przepisy ustawy Ordynacja podatkowa. Ustawa o finansach publicznych w obecnym brzmieniu przestaje obowiązywać z końcem 2009 roku, z tym że na mocy przepisów wprowadzających ustawę o finansach publicznych przepisy wykonawcze wydane na podstawie „starej” ustawy zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie „nowej” ustawy nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2010 roku. Oznacza to iż od dnia 01 stycznia 2010 roku zastosowanie znajdują nowe zasady udzielania ulg w spłacie tych należności i koniecznym jest pilne podjęcie uchwały przez radę w tej sprawie.

Nowa ustawa o finansach publicznych inaczej **niż obowiązująca do końca 2009 roku** reguluje kwestie dotyczące udzielania ulg w spłacie tych należności w tym przypadających gminie jako jednostce samorządu terytorialnego. Przede wszystkim ustawodawca odmiennie traktuje:

- ✓ należności o charakterze cywilnoprawnym - w przypadku należności przypadających jednostce samorządu terytorialnego mogą być one umarzane albo ich spłata może być odraczana lub rozkładana na raty, na zasadach określonych przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego,
- ✓ należności o charakterze cywilnoprawnym ale powstałe w związku z realizacją zadań z zakresu administracji rządowej oraz innych zadań zleconych jednostkom samorządu terytorialnego ustawami – wtedy stosuje się przepisy ustawy o finansach publicznych dotyczące tych należności ale przypadających organom administracji rządowej czy państwowym jednostkom budżetowym, z tym że uprawnienia kierownika państwowej jednostki budżetowej przysługują zarządowi jednostki samorządu terytorialnego,
- ✓ środki publiczne stanowiące niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publiczno-prawnym (definiując w szczególności jakiego rodzaju są to dochody budżetu państwa albo budżetu jednostki samorządu terytorialnego) – w tym przypadku udzielanie ulg następuje na zasadach określonych w ustawie o finansach publicznych¹.

¹W art. 60 ustawa wskazuje także przez co **w szczególności** rozumieć należy **środki publiczne stanowiące niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publiczno-prawnym** jak kwoty dotacji podlegające zwrotowi, wpłaty nadwyżek środków obrotowych, należności z tytułu zwrotu płatności dokonanych w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich; dochody pobierane przez państwowe i samorządowe jednostki budżetowe na podstawie odrębnych ustaw; pobrane przez jednostkę samorządu terytorialnego dochody związane z realizacją zadań z zakresu administracji rządowej oraz innych zadań zleconych jednostkom samorządu terytorialnego odrębnymi ustawami i nieodprowadzone na rachunek dochodów budżetu państwa. Co do tych środków ustawa wskazuje na organy pierwszej instancji właściwe do wydawania decyzji – jak w stosunku do należności budżetów j.s.t m.in. wójt, wyrażając zasadę iż od decyzji wydanej w pierwszej instancji przysługuje odwołanie oraz iż organami odwoławczymi są m.in. samorządowe kolegia odwoławcze. W przypadku należności o których mowa w art. 60 (a więc środków publicznych stanowiących nie podatkowe należności budżetowe o charakterze publiczno-prawnym) ustawodawca postanowił także, iż **właściwy organ** (a więc wójt) **może udzielać ulg w ich spłacie** (czyli umorzyć w całości albo w części lub odroczyć czy rozłożyć na raty po **zaistnieniu określonych przesłanek**) na wniosek zobowiązanego z tym że w pewnych przypadkach i na wniosek podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą z uwzględnieniem przepisów dotyczących zasad udzielania pomocy publicznej o których mowa w art. 64 pkt 2 z tym że z niektórych przypadkach jako pomoc indywidualna lub w ramach programów pomocowych. Ponadto ustawodawca postanowił, iż do części należności o których mowa w art. 60 stosuje się przepisy kodeksu cywilnego o odpowiedzialności solidarnej za zobowiązania oraz iż do egzekucji wszystkich należności o których mowa w tym przepisie zastosowanie znajdują przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, a także do spraw nieuregulowanych w ustawie o finansach publicznych zastosowanie znajdują przepisy ustawy k.p.a i odpowiednio działu III ustawy Ordynacja podatkowa.

Oznacza to, iż w przeciwieństwie do obecnie obowiązującej uchwały przedmiotem regulacji nowej uchwały mogą być jedynie zasady udzielania ulg w spłacie należności pieniężnych o charakterze cywilnoprawnym – zasady udzielania tych ulg w stosunku do środków publicznych stanowiącymi niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publiczno-prawnym wynikają bowiem z ustawy². Konsekwencją takiego stanu rzeczy są odmienne uregulowania dotyczące możliwych rodzajów przyznanej ulgi, podstaw przyznania, przesłanek stosowania ulgi, trybu wszczęcia postępowania, podmiotów uprawnionych do udzielenia ulgi, form przyznania ulgi, zasad udzielenia ulg dotyczących odsetek i innych należności ubocznych, zasad stosowania przepisów dotyczących pomocy publicznej, zasad stosowania odpowiedzialności solidarnej, zasad egzekucji należności, zasad stosowania przepisów ustawy Kodeks postępowania administracyjnego czy zasad stosowania przepisów ustawy Ordynacja podatkowa.

Zgodnie z art. 59 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 roku o finansach publicznych w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem dłużnika lub interesem publicznym należności pieniężne mające charakter **cywilnoprawny**, przypadające jednostce samorządu terytorialnego lub jej jednostkom **podległym**, mogą być umarżane albo ich spłata może być odraczana lub rozkładana na raty, **na zasadach określonych przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego**, z tym że do należności cywilnoprawnych powstałych w związku z **realizacją zadań z zakresu administracji rządowej** oraz innych zadań zleconych jednostkom samorządu terytorialnego ustawami stosuje się przepisy art. 55-58, z tym że **uprawnienia kierownika państwowej jednostki budżetowej przysługują zarządowi jednostki samorządu terytorialnego**³. Podejmując uchwałę o której wyżej mowa organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego określi szczegółowe zasady, sposób i tryb udzielania w/w ulg, **warunki dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną**, oraz wskaże organ lub osobę uprawnione do udzielania tych ulg. **Powyższe zasady odnoszą się do ulg na wniosek bowiem przepisy stanowią, iż organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego**

²Nowością jest także, iż zobowiązania z tytułu należności, o których mowa w art. 60, oraz zobowiązania wraz z odsetkami za zwłokę stanowiące dochód budżetu m.in. gmin, podlegają na wniosek zobowiązanego, potrąceniu z wzajemnej, bezspornej i wymagalnej wierzytelności zobowiązanego wobec gminy z tytułu nabycia przez gminę nieruchomości na cele uzasadniające jej wywłaszczenie lub wywłaszczenia nieruchomości na podstawie odrębnych ustaw; oraz odszkodowania orzeczonego w decyzji wydanej przez wójta, burmistrza, prezydenta miasta. W takim przypadku istotnym jest iż odpowiednie zastosowanie znajdują przepisy dotyczące wzajemnych, bezspornych i wymagalnych wierzytelności zobowiązanego wobec jednostek budżetowych z tytułu zamówień wykonanych przez niego na podstawie umów zawartych w trybie przepisów o zamówieniach publicznych, pod warunkiem że potrącenie jest dokonywane przez tego zobowiązanego i z tej wierzytelności, możliwość dokonywania potrąceń z urzędu, daty dokonania potrącenia, formy odmowy potrącenia w drodze decyzji, formy dokonania potrącenia w drodze postanowienia na które służy zażalenie, czy obowiązek wpłaty przez jednostkę równowartości wygasłego zobowiązania do właściwego organu w określonym terminie pod rygorem naliczenia odsetek ustawowych.

³**Przepisy te natomiast mówią o:** możliwości umarżania należności cywilnoprawnych w całości lub w części, odroczenie lub rozłożenie na raty ich spłaty; wskazują na przypadki kiedy należności te mogą być **umorzone w całości** jak śmierć osoby fizycznej, wykreślenie osoby prawnej z właściwego rejestru, bezskuteczność postępowania egzekucyjnego, likwidacja jednostki organizacyjnej nie posiadającej osobowości prawnej, **ważny interes dłużnika** lub **interes publiczny**; **wskazują na konieczność istnienia warunków umorzenia** w stosunku do dłużnika głównego i innych osób zobowiązanych; dopuszczają możliwość umorzenia należności na wniosek dłużnika **w części**, ich odroczenia lub rozłożenia na raty w przypadkach uzasadnionych **względami społecznymi** lub **gospodarczymi**; wskazują na pisemną formę przyznania powyższych ulg na podstawie przepisów prawa cywilnego lub w określonych przypadkach (śmierć, wykreślenie, likwidacja dłużnika) w formie jednostronnego oświadczenia woli; odpowiednim stosowaniu w/w przepisów do przyznawania ulg dotyczących odsetek od tych należności i innych należności ubocznych; dopuszczają możliwość wyrażania zgody na niedochodzenie należności której kwota wraz z odsetkami nie przekroczy 100zł.

może, w drodze uchwały, postanowić o stosowaniu z urzędu w/w ulg w przypadku wystąpienia okoliczności wymienionych w art. 56 ust. 1, a więc (po spełnieniu określonych warunków) śmierci osoby fizycznej, wykreślenia osoby prawnej z właściwego rejestru, bezskuteczności postępowania egzekucyjnego, likwidacja jednostki organizacyjnej nie posiadającej osobowości prawnej, zachodzący ważny interes dłużnika lub interes publiczny.

Należy przypomnieć, iż uprzednio w wyniku nowelizacji ustawy o finansach publicznych (obowiązującej od dnia 01 stycznia 2006 roku) art. 43⁴ stanowił, iż w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem dłużnika lub interesem publicznym należności pieniężne do których nie stosuje się przepisów ustawy - Ordynacja podatkowa, przypadające jednostce samorządu terytorialnego lub jej jednostkom organizacyjnym mogą być umarzane, a ich spłata odraczana lub rozkładana na raty na zasadach określonych przez organ stanowiący. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego określi szczegółowe zasady i tryb udzielania tych ulg oraz wskaże organ lub osobę do tego uprawnioną. Na podstawie tej delegacji ustawowej rada podjęła stosowną uchwałę której przedmiotem było określenie szczegółowych zasad i tryb umarzania, odraczania lub rozkładania na raty należności pieniężnych Miasta i jego jednostek organizacyjnych do których nie stosuje się przepisów ustawy Ordynacja podatkowa oraz wskazania organów i osób do tego uprawnionych.

Załączony projekt uchwały w swej treści nawiązuje do uchwały poprzedniej pozostawiając zapisy dotyczące definicji należności, procedury postępowania, zasad naliczania i zapłaty odsetek, podmiotów uprawnionych do udzielania ulg, formy udzielenia ulgi czy obowiązków kierowników podległych jednostek organizacyjnych. Należy więc przypomnieć, iż konstruując poprzednia uchwałę założono, iż

1. Ustawodawca **wprost wskazał przesłanki** udzielania ulg wskazując na ważny interes dłużnika lub interes publiczny, co powoduje, iż organ stanowiący **został pozbawiony dowolności** w określaniu przesłanek do umorzenia, odroczenia lub rozłożenia na raty należności (podobnie jak pod rządami nowej ustawy o finansach publicznych). Obecnie obowiązujące przesłanki do udzielenia ulg w spłacie należności do których nie stosuje się ustawy Ordynacja podatkowa są więc identyczne jak przesłanki o których mowa w ustawie Ordynacja podatkowa, gdzie w art. 67a mówi się, iż organ podatkowy na wniosek podatnika w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem podatnika lub interesem publicznym może odroczyć lub rozłożyć na ratę zapłatę podatku lub zaległości podatkowej czy umorzyć w całości lub w części zaległości podatkowe i odsetki za zwłokę. Wskazanie więc jako warunków do udzielania ulgi ważnego interesu dłużnika lub interesu publicznego z jednej strony powoduje, iż interpretację tych pojęć można oprzeć w oparciu o bogate orzecznictwo wydane na gruncie ustawy Ordynacja podatkowa a z drugiej strony można mieć wątpliwości co do umieszczania w uchwale zapisów próbujących w sposób zamknięty zdefiniować te pojęcia.

⁴ Przepis ten nie obejmował natomiast należności przypadających jednostkom samorządu terytorialnego z tytułu realizacji zadań z zakresu administracji rządowej oraz innych zadań zleconych jednostkom samorządu terytorialnego ustawami. Zgodnie z art. 42 starej ustawy o finansach publicznych należności te mogą być w szczególnie uzasadnionych przypadkach umarzane, a ich spłata odraczana lub rozkładana na raty. Jednocześnie przepis starej ustawy stanowi, iż to Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb odraczania lub rozkładania na raty oraz umarzania tych należności a także wskaże organy do tego uprawnione z uwzględnieniem kwoty należności umarzanej, odroczonej lub rozłożonej na raty, przesłanek uzasadniających umorzenie, odroczenie lub rozłożenie na raty należności, rodzaju i zakresu udzielonych ulg w spłacie należności i wysokości kwoty udzielonej ulgi.

2. Przyznanie ulg w spłacie przedmiotowych należności musi być uzasadnione ważnym interesem dłużnika lub interesem publicznym, a znaczenia tych pojęć można doszukiwać się w literaturze czy orzecznictwie wydanym na gruncie ustawy Ordynacja podatkowa. Pojęcie te stanowią tzw. klauzule generalne, pojęcia nieostre czyli niezdefiniowane przez ustawodawcę, co daje organowi możliwość rozstrzygnięcia sprawy na zasadzie uznania administracyjnego. Podjęcie decyzji wymaga oczywiście od organu zebrania i w sposób wyczerpujący rozpatrzenia całego materiału dowodowego, co znalazło wyraz w treści projektu uchwały, gdzie mówi się m.in. iż **podjęcie decyzji o umorzeniu należności musi być poprzedzone postępowaniem wyjaśniającym, które wykaże przynajmniej jedną z przesłanek umorzenia czy podjęcie decyzji o odroczeniu lub rozłożeniu na raty należności musi być poprzedzone postępowaniem wyjaśniającym, które wykaże istnienie przesłanek do przyznania wnioskowanej ulgi.** Dopiero po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego można będzie stwierdzić czy istnieją przesłanki do przyznania wnioskowanej ulgi. Z orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego można natomiast wyciągnąć m.in. następujące wnioski w zakresie interpretowania wskazanych w ustawie pojęć ważny interes dłużnika lub interes publiczny:
- Uwzględnienie wniosku podatnika o rozłożenie zapłaty podatku czy zaległości podatkowej na raty co do zasady oczywiście nie stwarza po stronie organu obowiązku rozłożenia podatku (zaległości) na taką liczbę rat, jaką proponuje podatnik. W każdym jednak razie organ powinien przeprowadzić dokładną analizę stanu materialnego w celu rozłożenia zapłaty podatku (zaległości podatkowej) na taką liczbę rat, która byłaby możliwa do zapłaty w aktualnej sytuacji finansowej podatnika (wyrok NSA Ośrodek Zamiejscowy w Katowicach z dnia 24 kwietnia 2001 roku, I S.A./Ka 481/2000),
 - Zasadą prawa podatkowego jest powszechność i równość opodatkowania, natomiast wszelkie zwolnienia i ulgi podatkowe stanowią wyjątek od tej zasady i mogą mieć miejsce tylko w wypadkach wyjątkowych (wyrok NSA Ośrodek Zamiejscowy w Łodzi z dnia 8 września 2000 roku, I SA/Łd 1216/98). W wyroku tym Sąd wskazuje, iż uznanie administracyjne ma miejsce wówczas, gdy norma prawna nie przewiduje obowiązku określonego zachowania się organu, lecz daje mu możliwość sposobu załatwienia sprawy. Uznaniowość decyzji nie oznacza jednak iż organy podatkowe mają pełną swobodę w ich wydawaniu co nakłada na organ podatkowy obowiązek zbadania czy istnieją przesłanki przemawiające za udzieleniem żądanej ulgi (dokładnego wyjaśnienia w postępowaniu podatkowym sytuacji finansowej wnioskodawcy). Sąd podzielił pogląd iż przyznanie ulgi jest możliwe wówczas gdy powstanie zaległości nastąpiło niezależnie od sposobu postępowania podatnika bądź zostało spowodowane czynnikami na które podatnik nie ma wpływu, oraz iż zasadą prawa podatkowego jest powszechność i równość opodatkowania, natomiast wszelkie zwolnienia i ulgi podatkowe stanowią wyjątek od tej zasady i mogą mieć miejsce tylko w wyjątkowych wypadkach.
 - Określone w przepisach ustawy Ordynacji podatkowej instytucje rozłożenia na raty zaległości podatkowej i odsetek oraz umorzenia zaległości podatkowej i odsetek oparte są na uznaniu administracyjnym, co oznacza że nawet wystąpienie okoliczności do których odwołują się przepisy (ważny interes podatników, interes publiczny) nie powoduje obowiązku organu w zakresie wydania decyzji pozytywnej dla strony.
 - Przesłanką zastosowania ulgi jest interes podatnika, nie każdy jednak interes podatnika może w takich sytuacjach podlegać ochronie, skoro ustawodawca mówi

- o zagrożeniu ważnego interesu (wyrok NSA Ośrodek Zamiejscowy w Szczecinie z dnia 24 listopada 1999 roku SA/Sz 1883/98).
- Brzmienie przepisów (art. 48 i art. 67 ustawy Ordynacja podatkowa dotyczących przyznania ulg w spłacie zobowiązań podatkowych) wskazuje iż obiektywne istnienie wymienionych przesłanek (ważny interes podatnika, interes publiczny) nie oznacza obowiązku udzielenia przez organ podatkowy stosownej ulgi (wyrok NSA z dnia 16 listopada 1999 roku III S.A. 7948/98). Działania organu w omawianym zakresie nosi cechy tzw. uznania administracyjnego. Świadczy o tym użycie w obu wymienionych przepisach wyrazów "**może**". Sądowa kontrola decyzji ma charakter ograniczony i polega na sprawdzeniu czy decyzja została wydana po przeprowadzeniu postępowania podatkowego a w szczególności czy decyzja została oparta na zgromadzonym materiale dowodowym oraz czy została uzasadniona zgodnie z przepisami tego postępowania.
 - Konieczność spłacenia (wraz z odsetkami) zaciągniętego wcześniej kredytu bankowego, ponoszenie bieżących kosztów związanych z wykonywaniem usług, a także sezonowość osiąganych przychodów nie mogą być zaliczone do sytuacji szczególnych uzasadniających zastosowanie swoistej ulgi w postaci żadanego rozłożenia na raty zaległości podatkowej (wyrok NSA z dnia 10 listopada 1999 roku, III S.A. 7849/98). W wyroku tym Sąd wskazuje, iż decyzja w sprawach dotyczących przyznania ulg podatkowych oparte są na uznaniu administracyjnym, tj. na konstrukcji prawnej pozwalającej organom na wybór konsekwencji prawnych zaistnienia sytuacji do której odnosi się dyspozycja normy prawnej. Oznacza to, iż nawet zaistnienie przesłanki ważnego interesu podatnika, do której odwołuje się wskazany wyżej przepis nie musi prowadzić do pozytywnego dla strony rozstrzygnięcia sprawy. W wyroku tym Sąd wskazuje także iż przyznanie ulgi nie może stawiać podatnika w pozycji uprzywilejowanej w stosunku do pozostałych podatników.
 - Użyte w art. 48 § 1 pkt 2 ustawy Ordynacja podatkowa przez ustawodawcę pojęcia nieostre oraz sformułowanie *może* stanowi, iż decyzja w sprawie zapłaty podatku na raty jest decyzją uznaniową tzn. pozostawiającą organom podatkowym możliwość wyboru konsekwencji prawnej (wyrok NSA z dnia 1 października 1999 roku IIISA 7493/98). Poza koniecznością wniosku o raty pochodzącego od podatnika oraz wykazania ważnego interesu podatnika wskazany przepis ani inne postanowienia Ordynacji podatkowej nie zawierają żadnych dodatkowych przesłanek którymi organ podatkowy miałby się kierować załatwiając sprawy tego rodzaju. Jeżeli zatem postępowanie dowodowe wyjaśniające i dokonana na tej podstawie ocena stanu faktycznego sprawy są przeprowadzone poprawnie to samo wyprowadzenie z takiej oceny wniosku czy i w jakim stopniu rozłożyć płatność podatku na raty, wobec braku dojących się zobiektywizować kryteriów normatywnych jest natury słusznościowej, który uchyla się spod kontroli Sądu. Ocenie czy takie przesłanki istnieją ustawodawca pozostawił organowi podatkowemu. Ten uznaniowy charakter rozstrzygnięć nie przekreśla jednak zasady, że uznanie jest ograniczone w tym wypadku dyrektywami ustawowymi nakazującymi organom skarbowym rozważenie każdej sprawy z punktu widzenia występowania lub braku w konkretnym wypadku ważnego interesu podatnika lub interesu publicznego, który uzasadniałby umorzenie zaległości podatkowych lub odsetek. Niepowodzenia finansowe działalności gospodarczej nie mogą skutkować obowiązkiem umorzenia zaległości, nie stanowi podstawy do rozłożenia na raty zaległego podatku i umorzenia odsetek fakt zawarcia umowy z nieuczciwym kontrahentem. Niewiedza, brak doświadczenia w prowadzeniu działalności

gospodarczej nie stanowią o ważnym uzasadnionym interesie podatnika lub interesie publicznym.

- Decyzja organów podatkowych w sprawie rozłożenia na raty zaległości podatkowej, lub odmowy, ma charakter uznaniowy. Oznacza to, że jeżeli postępowanie wyjaśniające i dokonana na tej podstawie ocena stanu faktycznego sprawy są przeprowadzone poprawnie, to podjęta przez organy podatkowe decyzja uznaniowa uchyla się spod kontroli sądowej, jest bowiem w swej uznaniowości zgodna z prawem i jako taka nie może być uchylona (wyrok NSA Ośrodek Zamiejscowy w Szczecinie z dnia 9 czerwca 1999 roku S.A./sz 1148/98)
3. W treści projektu uchwały został zawarty także zapis, iż ***należność może być umorzona w całości lub w części, jeżeli zastosowanie innej ulgi przewidzianej w niniejszej uchwale jest niemożliwe lub niewystarczające.*** Zapis ten powinien podkreślać, iż umorzenie należności może nastąpić rzeczywiście jedynie w szczególnie uzasadnionych przypadkach a przyznanie tej ulgi należy traktować w sposób wyjątkowy.
 4. W uchwale został wprowadzony zapis chroniący dłużnika przed nadmiernym przedłużaniem postępowania w przypadku podjęcia negatywnej decyzji w sprawie odroczenia lub rozłożenia na raty, gdzie w takiej sytuacji odsetki liczone są w pełnej wysokości do dnia dokonania wpłaty, ale bieg naliczania odsetek zostaje przerwany w okresie od dnia złożenia wniosku do dnia podjęcia decyzji przez uprawniony podmiot o odmowie przyznania wnioskowanej ulgi.
 5. Do projektu uchwały został wprowadzony także załącznik zgodnie z którym podmioty uprawnione do umarzania, odraczania lub rozkładania na raty należności są zobowiązane składać Prezydentowi Miasta sprawozdania w powyższym zakresie. Rozwiązanie takie pozwoli na ujednoczenie składanych sprawozdań, a poprzez ich czytelność i zakres składanych informacji także zwiększy nadzór nad podmiotami uprawnionymi do przyznawania ulg w spłacie należności. Obecnie należy jednak mieć świadomość, iż w tym zakresie mogą pojawić się wątpliwości czy tego typu zapisy (nakładające na kierowników jednostek obowiązki) mieszczą się w delegacji ustawowej na podstawie której podjęta ma być uchwała.
 6. W treści projektu uchwały znalazł się także zapis, iż ***jeżeli umorzenie dotyczy części należności, w umowie (porozumieniu) oznacza się termin zapłaty pozostałej części należności. W razie niedotrzymania tego terminu umowa (porozumienie) podlega uchyleniu.*** Zapis taki może spowodować "odzyskanie" części należności i zdyscyplinowanie dłużnika do uregulowania długu w zamian za umorzenie jego części.
 7. Projekt zakładał iż do odpowiedzialności solidarnej zastosowanie znajdują przepisy Kodeksu cywilnego⁵. Należy bowiem wspomnieć, iż istota odpowiedzialności solidarnej o której mowa w przepisach kodeksu cywilnego, sprowadza się do tego, iż każdy z

⁵W zakresie tym ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 roku Kodeks cywilny (zwana dalej k.c) mówi m.in., iż: art. 366 - kilku dłużników może być zobowiązanych w ten sposób, że wierzyciel może żądać całości lub części świadczenia od wszystkich dłużników łącznie, od kilku z nich lub od każdego z osobna, a zaspokojenie wierzyciela przez któregośkolwiek z dłużników zwalnia pozostałych (solidarność dłużników). Aż do zupełnego zaspokojenia wierzyciela wszyscy dłużnicy solidarni pozostają zobowiązani; art. 368 - zobowiązanie może być solidarne, chociażby każdy z dłużników był zobowiązany w sposób odmienny albo chociażby wspólny dłużnik był zobowiązany w sposób odmienny względem każdego z wierzycieli; art. 369 - zobowiązanie jest solidarne, jeżeli to wynika z ustawy lub z czynności prawnej; art. 372 - przerwanie lub zawieszenie biegu przedawnienia w stosunku do jednego z dłużników solidarnych nie ma skutku względem współdłużników; art. 373 - zwolnienie z długu lub zrzeczenie się solidarności przez wierzyciela względem jednego z dłużników solidarnych nie ma skutku względem współdłużników; art. 376 - jeżeli jeden z dłużników solidarnych spełnił świadczenie, treść istniejącego między współdłużnikami stosunku prawnego rozstrzyga o tym, czy i w jakich częściach może on żądać zwrotu od współdłużników. Jeżeli z treści tego stosunku nie wynika nic innego, dłużnik, który świadczenie spełnił, może żądać zwrotu w częściach równych.

dłużników zobowiązany jest do **spełnienia całego świadczenia tak jakby był jednym dłużnikiem**, a wierzyciel może z kolei żądać spełnienia całości lub części świadczenia według własnego wyboru - od wszystkich dłużników łącznie, od kilku z nich, lub od każdego z osobna. Z istoty solidarności wynika także, iż zaspokojenie wierzyciela przez jednego z dłużników zwalnia pozostałych z zobowiązania, które w takim przypadku wygasa. Istotnym jest także, iż **zwolnienie z długu przez wierzyciela jednego z dłużników solidarnych nie ma skutków względem pozostałych** (nie ma wpływu na istnienie i zakres zobowiązania pozostałych dłużników). Należy ponadto zwrócić uwagę na zapis art. 368 k.c. zgodnie z którym **zobowiązanie może być solidarne, chociażby każdy z dłużników był zobowiązany w sposób odmienny albo chociażby wspólny dłużnik był zobowiązany w sposób odmienny względem każdego z wierzycieli**. Oznacza to, iż jeżeli jeden ze zobowiązanych solidarnie korzysta ze zwolnienia pozostali nie przestają być zobowiązani do zapłaty. Zapisy uchwały wskazują więc, iż istnieje możliwość umorzenia należności jednemu z dłużników solidarnych (bez sprawdzania czy zachodzą przesłanki umorzenia w stosunku do pozostałych dłużników), co oznacza jednak, iż nieuregulowana należność dalej ciąży na dłużniku w stosunku do którego nie prowadzono postępowania i nie podjęto decyzji o zastosowaniu przedmiotowej ulgi.

8. Wyjaśnienia wymaga także, istniejący uprzednio w uchwale i zamieszczony także w projekcie uchwały zapis, iż przyznanie **ulgi w odniesieniu do należności wynikających ze stosunków cywilnoprawnych – następuje na podstawie przepisów prawa cywilnego, w szczególności w drodze porozumienia, ugody czy jednostronnego oświadczenia woli uprawnionych podmiotów**. Skutki takiego zapisu należy rozpatrywać bowiem w kontekście art. 508 kodeksu cywilnego zgodnie, z którym zobowiązanie wygasa, gdy wierzyciel zwalnia dłużnika z długu, a **dłużnik zwolnienie przyjmuje**.
9. Projekt uchwały zawiera zapisy wprowadzające „coś” na kształt opłaty prolongacyjnej istniejącej na gruncie przepisów ustawy Ordynacja podatkowa⁶ (uchwała w sprawie

⁶ Zgodnie z art. 57 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa w decyzji w sprawie przyznania ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych (a więc decyzji dotyczących odroczenia terminu płatności podatku lub rozłożenia zapłaty podatku na raty oraz odroczenia lub rozłożenia na raty zapłaty zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę), ale dotyczących podatków stanowiących dochodów budżetu państwa organ podatkowy ustala opłatę prolongacyjną od kwoty podatku lub zaległości podatkowej. Stawka opłaty prolongacyjnej wynosi 50% stawki odsetek za zwłokę ogłaszanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”). Opłata prolongacyjną winna być wpłacana w dniu, w którym zgodnie z decyzją powinna nastąpić zapłata odroczonego podatku lub zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę albo poszczególnych rat, na jakie został rozłożony podatek lub zaległość podatkowa wraz z odsetkami za zwłokę. W razie niedotrzymania terminu płatności opłaty prolongacyjnej terminem płatności podatku staje się pierwotny termin zapłaty a dokonana wpłata zostaje zaliczona proporcjonalnie na poczet kwoty zaległości podatkowej oraz kwoty odsetek za zwłokę w stosunku, w jakim w dniu wpłaty pozostaje kwota zaległości podatkowej do kwoty odsetek za zwłokę. Nie ustala się opłaty prolongacyjnej, gdy przyczyną wydania wspomnianych decyzji były klęski żywiołowe lub wypadek losowy. Ponadto organ podatkowy może odstąpić od ustalenia opłaty prolongacyjnej, jeżeli wydanie decyzji o przyznaniu ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych następuje w związku z postępowaniem układowym lub na podstawie odrębnych ustaw. Ustawa Ordynacja podatkowa stanowi także, iż rada gminy może wprowadzić opłatę prolongacyjną w wysokości nie większej 50% stawki odsetek za zwłokę z tytułu rozłożenia na raty lub odroczenia terminu płatności podatków oraz zaległości podatkowych stanowiących dochód gminy. Powyższe uregulowania stosuje się także do odroczonej lub rozłożonej na raty należności płatników lub inkasentów, następców prawnych oraz osób trzecich. Jednocześnie zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 22 sierpnia 2005 roku w sprawie naliczania odsetek za zwłokę oraz opłaty prolongacyjnej, a także zakresu informacji, które muszą być zawarte w rachunkach opłata prolongacyjną jest naliczana w przypadku; wydania decyzji o odroczeniu terminu płatności lub rozłożeniu na raty zapłaty podatku – od dnia następującego po upływie terminu płatności podatku, wydania decyzji o odroczeniu lub rozłożeniu na raty zaległości podatkowej – od dnia następującego po dniu, w którym złożono podanie w tej sprawie. W przypadku wydania decyzji o rozłożeniu na raty zapłaty podatku lub zaległości podatkowej opłata prolongacyjną jest naliczana odrębnie od

wprowadzenia opłaty prolongacyjnej została również podjęta przez Radę Miejską Wodzisławia Śląskiego). Opłata prolongacyjną jest pewnego rodzaju oprocentowaniem „kredytu”, który powstaje w wyniku wydania decyzji o przyznaniu ulgi w zapłacie zobowiązania podatkowego (odroczenia i rozłożenia na raty zarówno podatku jak i zaległości podatkowej). Brak jest natomiast powodów, dlaczego należałoby różnicować sytuacje podmiotów, którym odroczone lub rozłożona na raty spłatę należności publicznoprawnych czy należności, do których nie stosuje się przepisów ustawy Ordynacja podatkowa. Wyrażając bowiem zgodę na zapłatę należności nawet w kilkunastomiesięcznym horyzoncie czasowym dłużnik powinien ponosić konsekwencję tego, iż nie musi od razu regulować należnej kwoty (a więc teoretycznie środki te mogą przynosić mu powinien dochodów np. w postaci odsetek od lokaty bankowej) a wierzyciel ponosi pewne potencjalne utracone korzyści jakie mógłby mieć gdyby dłużnik uregulował od razu w całości należność. Wynagrodzeniem za ten swoisty kredyt (a więc możliwość korzystania z pieniędzy wierzyciela) jest wprowadzona w uchwale opłata w wysokości 50% odsetek za zwłokę.

10. W związku z zawartym w uchwale warunkiem prowadzenia postępowania poprzedzającego podjęcie decyzji o przyznaniu wnioskowanej ulgi w projekcie uchwały zawarto zapis, iż jeżeli złożone przez dłużnika dokumenty zawierają braki formalne lub wymagają uzupełnienia w celu oceny istnienia przesłanki do przyznania wnioskowanej ulgi należy dłużnika powiadomić o konieczności usunięcia braków w określonym terminie z pouczeniem, że nie wypełnienie tego warunku spowoduje pozostawienie sprawy bez rozpatrzenia. O pozostawieniu sprawy bez rozpatrzenia uprawniony do przyznania ulgi podmiot zawiadamia dłużnika.

Projekt uchwały, w stosunku do poprzedniej uchwały w tym zakresie, uwzględnia więc zmianę przepisów, a więc:

1. dotyczy tylko należności cywilnoprawnych przypadających gminie i jej jednostkom podległym (uprzednio przepis mówił o jednostkach organizacyjnych)
2. nie definiuje pojęcia ważnego interesu dłużnika i interesu publicznego
3. dopuszcza stosowanie wszystkich rodzajów ulg,
4. dopuszcza możliwość udzielenia ulgi jedynie w ramach pomocy de minimis,
5. dopuszcza możliwość dokonywania umorzeń z urzędu w przypadkach o których mowa w ustawie,
6. wskazuje na formę udzielenia ulgi - pisemna na podstawie przepisów prawa cywilnego, w szczególności w drodze porozumienia (ugody) zawartego pomiędzy dłużnikiem a uprawnionym do udzielania ulgi podmiotem z tym że w pewnych przypadkach umorzenie należności następuje w formie jednostronnego oświadczenia woli podmiotu uprawnionego do udzielenia ulgi.

każdej raty przypadającej do zapłaty. Opłata prolongacyjną jest naliczana za okres do dnia upływu odroczonego terminu płatności podatku lub zaległości podatkowej albo terminu zapłaty poszczególnych rat podatku lub zaległości podatkowej. Zapłata odroczonego podatku lub zaległości podatkowej albo rozłożonego na raty podatku lub zaległości podatkowej przed upływem terminu płatności nie stanowi podstawy od obniżenia wysokości opłaty prolongacyjnej. Zapłata opłaty prolongacyjnej przed upływem terminu płatności nie stanowi podstawy do obniżenia jej wysokości. Powyższe przepisy dotyczące naliczania opłaty prolongacyjnej stosuje się odpowiednio do odroczenia lub rozłożenia na raty należności płatników lub inkasentów.

Podjmując pracę nad projektem załączonej uchwały można rozważyć zamieszczenie w niej alternatywnych zapisów dotyczących np.:

1. Wysokości czy sposobu określania kwot należności, od których decyzje w sprawie przyznania wnioskowanej ulgi mogą podejmować określone podmioty czy w stosunku do których winna być wydana pozytywna opinia Komisji Budżetu.
2. Uzależnienia przyznania niektórych rodzajów ulg (np. umorzenia) w pewnej wysokości od pozytywnej opinii Rady Miejskiej.
3. Wprowadzenie obowiązku dokonywania okresowych sprawozdań z realizacji uchwały Radzie Miejskiej Wodzisławia Śląskiego (w określonym zakresie, np. umorzenia, i w określonym terminie).
4. Uzależnienie wysokości "opłaty prolongacyjnej" od kwoty należności i okresu jej odroczenia lub rozłożenia na raty (im większa kwota i dłuższy okres spłaty tym większa procentowa wysokość opłaty prolongacyjnej i odwrotnie z możliwością np. nie pobierania opłaty w przypadku należności do pewnej kwoty lub terminu zapłaty).
5. Zasadności zamieszczenia zapisu (jako mało precyzyjny a w związku z tym problematyczny w stosowaniu), iż w uzasadnionych przypadkach okres rozłożenia na raty lub odroczenia może być dłuższy niż wskazany w uchwale (bądź w ogóle zrezygnowania z ograniczeń w tym zakresie pozostawiając decyzje podmiotowi uprawnionym do przyznania ulgi lub uzależniając to od uzyskania pozytywnej opinii np. Komisji Budżetu).
6. Wprowadzenia zapisu, (ale także zasad), iż w przypadku braku możliwości zaspokojenia wierzytelności w formie pieniężnej należność może być, na wniosek dłużnika, zamieniona na świadczenia rzeczowe lub usługi odpowiadające wartości należności (w tym przypadku należy jednak zachować daleko idącą ostrożność, aby treść uchwały nie wychodziła poza delegacje określona w ustawie).
7. Wprowadzenie zapisu, iż należności mogą być odraczane lub rozkładane na raty ale **jednorazowo**, co by oznaczało iż w przypadku nie dotrzymania terminu zapłaty dłużnik nie mógłby ponownie ubiegać się o odroczenie lub rozłożenie na raty tej samej należności. Z jednej strony może to w pewnym stopniu dyscyplinować dłużników (świadomość, iż tylko raz można uzyskać ulgę w spłacie tej samej należności), z drugiej strony ograniczyć elastyczność w działaniu uprawnionych podmiotów w stosunku do dłużników którym z uwagi na nieprzewidziane zdarzenia przyznanie pomocy w postaci ulg może być uzasadnione.
8. Określenia innej kwoty należności o której mowa w § 7.